

Hoe ziet het huwelijksvermogensrecht eruit in het nieuw Surinaams Burgerlijk Wetboek?

Wat moet je weten als je gaat trouwen vanaf 1 mei 2025

In mijn vorige stuk ben ik ingegaan op de nieuwe wettelijke regelingen voor concubinaat die op 1 mei 2025 inwerkingtreden wanneer het nieuw Surinaams Burgerlijk Wetboek (BW) van kracht is. Bij het inwerkingtreden van het nieuw Surinaams Burgerlijk Wetboek (BW), komen er ook wijzingen in het huwelijksvermogensrecht. Voor degenen die na 1 mei 2025 in het huwelijk zullen treden, is het belangrijk om o.a. te weten wat de nieuwe wettelijke regelingen zijn.

In dit stuk zal ik **summier** ingaan op enkele belangrijke wijzigingen. In deze gaat het om:

1. De nieuwe wettelijke gemeenschap van goederen in artikel 1:94 BW.
2. De 50% maatstaaf bij verkrijging (zaaksvervanging en vergoeding) in artikel 1:95 BW.
3. Het moment van de ontbinding van de wettelijke gemeenschap in artikel 1:99 BW.

Men kan in het huwelijk treden in de wettelijke gemeenschap van goederen of op huwelijkse voorwaarden. Trouwen in de wettelijke gemeenschap van goederen of op huwelijkse voorwaarden bestaat momenteel al, maar na 1 mei 2025 komen er enige wijzingen.

Bij trouwen na 1 mei 2025 zijn de volgende wijzigingen van kracht, op basis van het nieuw Surinaams BW, voor een huwelijk zonder huwelijkse voorwaarden.

1. Wijziging in de wettelijke gemeenschap van goederen.

In het huidige BW is in **artikel 168** het volgende aangegeven: “Vanaf het ogenblik van voltrekking van het huwelijk bestaat tussen de echtgenoten van rechtswege algehele gemeenschap van goederen, voor zover daarvan bij huwelijkse voorwaarden niet is afgeweken op het moment van de huwelijksvoltrekking”.

Verder is in **artikel 169 BW** het volgende opgenomen in lid 1: “De gemeenschap omvat, wat haar baten betreft, alle tegenwoordige en toekomstige goederen der echtgenoten, met uitzondering van goederen ten aanzien waarvan bij uiterste wilsbeschikking van de erflater of bij de gift is bepaald dat zij buiten de gemeenschap vallen”.

En in lid 2: “Zij omvat, wat haar lasten betreft, alle schulden van ieder der echtgenoten, met uitzondering van schulden, die betrekking hebben op goederen ten aanzien waarvan door de erflater of schenker het beding van het vorige lid is gemaakt”. Ook geeft lid 3 aan: “Goederen en schulden die aan een der echtgenoten op enigerlei bijzondere wijze verknocht zijn, slechts vallen in de gemeenschap voor zover die verknochtheid zich hiertegen niet verzet”.

Wat houden deze artikelen in?

Bij een huwelijk ontstaat een algehele gemeenschap van goederen, ook wel boedelmening genoemd. Dit betekent dat de vermogens van beide echtgenoten samenvloeien tot één gemeenschappelijk vermogen. Hierin vallen zowel alle bezittingen en schulden die zij op dat

moment hebben bij het aangaan van het huwelijk alsook alles wat zij in de toekomst zullen verkrijgen staande het huwelijk.

Uitzondering

De uitzondering hierop is, als de echtgenoten een erfenis hebben ontvangen of een gift waarbij in het testament is opgenomen of bij de gift is bepaald dat het niet in de gemeenschap mag vallen (de uitsluitingsclausule). Ook vallen verknochte goederen en schulden niet in de gemeenschap (in deze gaat het om goederen en schulden die een zodanige binding aan de persoon van één van de echtgenoten vertonen. Bijvoorbeeld een door één van de echtgenoten ontvangen vergoeding van een ongeval waarvan die de schade na ontbinding van de gemeenschap in de toekomst nog zal lijden¹). Alles wat de echtgenoten voor en tijdens het huwelijk aan goederen en schulden hebben, behoren tot de algemene gemeenschap van goederen, dus behoort toe aan beide echtgenoten.

In het nieuwe BW is het regime van de algehele gemeenschap van goederen verlaten en is er sprake van een beperkte wettelijke gemeenschap van goederen. Dit is één van de belangrijkste wijzingen in het huwelijksvermogensrecht die na 1 mei 2015 inwerking treedt.

Wat houdt die beperking in?

Artikel 1:94 BW lid 1 geeft het volgende aan: “van het ogenblik van de voltrekking van het huwelijk bestaat tussen de echtgenoten van rechtswege een gemeenschap van goederen”. Hier is er dus sprake van boedelmening.

Artikel 1:94 lid 2 BW geeft het volgende aan: “De gemeenschap omvat, wat haar baten betreft, alle goederen die reeds vóór de aanvang van de gemeenschap aan de echtgenoten gezamenlijk toebehoorden, en alle overige goederen van de echtgenoten, door ieder van hen afzonderlijk of door hen tezamen vanaf de aanvang van de gemeenschap tot haar ontbinding verkregen, met uitzondering van:

- a. krachtens erfopvolging bij versterf, making, lastbevoordeling of gift verkregen goederen;
- b. pensioenrechten waarop de Wet Algemeen Pensioen 2014 van toepassing is alsmede met die pensioenrechten verband houdende rechten op nabestaandenpensioen;
- c. rechten op het vestigen van vruchtgebruik als bedoeld in de artikelen 29 en 30 van Boek 4, vruchtgebruik dat op grond van die bepalingen is gevestigd, alsmede hetgeen wordt verkregen ingevolge de artikelen 34, 35, 36 en 38 van Boek 4 en artikel 126 lid 2 van Boek 4”.

Artikel 1:94 lid 5 BW geeft het volgende aan: “Goederen en schulden die aan een van de echtgenoten op enigerlei bijzondere wijze verknocht zijn, vallen slechts in de gemeenschap voor zover die verknochtheid zich hiertegen niet verzet”.

De leden van het artikel geven aan dat de gemeenschap:

1. Bestaat uit de goederen waarvan de echtgenoten reeds vóór het huwelijk tezamen eigenaar van waren.
2. Verder ook de goederen die ze samen zullen verkrijgen of afzonderlijk zullen verkrijgen staande het huwelijken tot de ontbinding van de gemeenschap.

¹ HR 3 november 2006, NJ 2008/258; criteria verruimt in HR 7 december 2012, NJ 2013/141 en voor schulden HR 30 maart 2012, NJ 2012/407

De **uitzondering** van goederen of vermogen die niet vallen in de gemeenschap, zijn opgenomen in de onderdelen a, b, en c. Bijvoorbeeld als de echtgenoten een erfenis hebben ontvangen of gift. Pensioenrechten conform Wet Algemeen Pensioen 2014 vallen er ook niet in, alsook vruchtgebruiken en enkele vergoedingen ontvangen van een erflater. Ook worden verknochte goederen uitgesloten.

Artikel 1:94 lid 7 geeft het volgende aan: “De gemeenschap omvat, wat haar lasten betreft, alle vóór het bestaan van de gemeenschap ontstane gemeenschappelijke schulden, alle schulden betreffende goederen die reeds vóór de aanvang van de gemeenschap aan de echtgenoten gezamenlijk toebehoorden, en alle tijdens het bestaan van de gemeenschap ontstane schulden van ieder van de echtgenoten, met uitzondering van schulden:

- a. betreffende van de gemeenschap uitgezonderde goederen;
- b. die behoren tot een nalatenschap waartoe een echtgenoot is gerechtigd;
- c. uit door een van de echtgenoten gedane giften, gemaakte bedingen en aangegane omzettingen als bedoeld in artikel 126 lid 1 en lid 2 onder a en c van Boek 4”.

Dit lid van het artikel geeft aan dat de gemeenschap verder bestaat uit de schulden die de echtgenoten gezamenlijk (samen) hadden vóór het huwelijk. Verder de schulden die ze samen of afzonderlijk zullen verkrijgen staande het huwelijken tot de ontbinding van de gemeenschap.

De uitzondering van schulden die niet vallen in de gemeenschap zijn opgenomen in de onderdelen a, b, en c. De **uitzondering** hier zijn de schulden van uitgesloten goederen of van een ontvangen erfenis of van giften en andere handelingen die worden aangemerkt als legaten.

Het voorgaande komt er dus op neer dat het vermogen (of goederen) welke een echtgenoot bezat vòòr het huwelijk van die echtgenoot blijft en niet in de gemeenschap van goederen terecht komt, evenals de uitzonderingen.

Ingeval het om een goed gaat dat reeds aan beide echtgenoten toebehoorde vóór het huwelijk, dan komt dat goed wel in de gemeenschap van goederen terecht. Het vermogen bestaat verder uit hetgeen de echtgenoten staande het huwelijk hebben opgebouwd. Verder behoren de aangegeven uitzonderingen niet tot de gemeenschap.

Dit principe geldt ook voor de schulden.

- Dus alle schulden die vóór het huwelijk van een echtgenoot waren, blijven van die echtgenoot en maken geen deel uit van de gemeenschap.
- Alle schulden die vóór het huwelijk van de echtgenoten samen waren, zullen behoren tot de gemeenschap.
- Alle schulden die tijdens het huwelijk zijn ontstaan, zullen behoren tot de gemeenschap.

De **leden 3 en 4** handelen over de situatie waarbij in een testament is aangegeven of een goed of gift wel of niet mag vallen in de gemeenschap. Op basis hiervan is het wel toegestaan (insluitingsclausule) of uitgesloten (uitsluitingsclausule).

Lid 6 geeft aan, dat als een goed buiten de gemeenschap valt, ook de vruchten hiervan niet in de gemeenschap vallen (A heeft een woning die behoort tot zijn eigenvermogen. A verhuurt de woning en de huurgelden van die woning vallen niet in de gemeenschap maar behoren tot het eigen vermogen van A).

Lid 8 geeft aan, dat ingeval een der echtgenoten niet kan bewijzen of een goed hem toebehoort, dat goed dan een gemeenschapsgoed is (wat niet werkt ten nadele van schuldeisers).

Het huwelijksvermogen wordt dus een beperkte gemeenschap van goederen t.o.v. een algehele gemeenschap van goederen.

Er kunnen verschillende vermogens ontstaan tijdens het huwelijk:

- I. **Een eigen vermogen of privévermogen** (het vermogen behoort alleen aan de ene echtgenoot toe op basis van de uitzondering en/of het vermogen dat men had voor het huwelijk, artikel 1:94 lid 2 onder a, b en c BW). Beide echtgenoten kunnen dus afzonderlijk eigenvermogen hebben.
- II. **Een huwelijksgemeenschap** (het vermogen behoort beide echtgenoten toe, dit ontstaat door de boedelmening op basis van het voltrekken van het huwelijk artikel 1: 94 lid 1 BW)
- III. **Een eenvoudige gemeenschap** (dit geldt wanneer de echtgenoten bijvoorbeeld samen een woning kopen uit hun eigen (privé) vermogen, artikel 3: 166 BW en volgende zijn van toepassing). Dit is dezelfde gemeenschap die ook van toepassing is bij een concubinaatsrelatie en ook als men een huwelijk aangaat op huwelijkse voorwaarden, inhoudende de uitsluiting van iedere gemeenschap van goederen (vermogensscheiding).

Voorbeeld 1: Vermogensindeling bij huwelijk in (beperkte) gemeenschap van goederen

A en B gaan in het huwelijk treden. A heeft een woning, een wagen en een bankrekening met USD 150.000,- erop. B heeft een wagen en een bankrekening met USD 100.000,- erop. Verder hebben ze een woning die samen is aangekocht. Als ze in het huwelijk treden, behoort de woning van A, zijn wagen en zijn rekening met USD 150.000, - alleen aan A toe. Het is dus het eigen vermogen van A. De wagen van B en de rekening met USD 100.000, - op naam van B behoren alleen B toe. De woning die A en B hebben samen gekocht komt in de gemeenschap van goederen terecht. Als een erfenis of schenking van A of B toekomt, zal het afzonderlijk van A of B blijven. Ook als de erfenis of schenking wordt verkregen tijdens het huwelijk.

Dit principe geldt ook voor de schulden dus alle schulden die vóór het huwelijk van A of B waren, blijven dus afzonderlijk van A of B. Alle schulden die vóór het huwelijk van A en B samen waren vallen in de gemeenschap. Alle schulden die A of B tijdens het huwelijk hebben, vallen in de gemeenschap.

Voorbeeld 2: Vermogensindeling bij huwelijk in (beperkte) gemeenschap van goederen bij aankoop van goederen

A koopt uit zijn vermogen van USD 150.000,- een wagen van USD 30.000, - en een woning van USD 80.000, -. Zowel de wagen als de woning behoren tot het eigen vermogen van A en maken geen deel uit van de wettelijke gemeenschap. Dit komt omdat het uit het eigen vermogen van A is gekocht. Het aangekochte blijft dus in het eigen vermogen van A.

Voorbeeld 3: Vermogensindeling bij huwelijk in (beperkte) gemeenschap van goederen ingeval van schulden (leningen).

A en B gaan in het huwelijk treden. A had vóór het huwelijk een lening van USD 30.000, - bij de bank. A en B hadden samen een lening gesloten vóór het huwelijk van USD 50.000, -. Als ze in het huwelijk treden, behoort de schuld van A van USD 30.000, - alleen aan A toe. De schuld van de lening van USD 50.000, - die A en B hebben samen gesloten hadden komt in de gemeenschap van goederen terecht.

Voorbeeld 4: Vermogensindeling bij huwelijk in (beperkte) gemeenschap van goederen ingeval van schulden (gokschuld).

A en B zijn gehuwd. A gaat naar de Casino maakt een schuld van USD 30.000, - of leent USD 30.000, -. Deze schuld van de Casino of de schuld van de lening valt in de gemeenschap en is geen onderdeel van het eigenvermogen van A. De schuld is ontstaan tijdens het huwelijk.

Dit artikel m.b.t de beperkte gemeenschap van goederen is overgenomen uit het BW van Nederland. Hier wijkt het Surinaams BW af van het BW van Curaçao. Sinds 1 januari 2018 is de beperkte gemeenschap van goederen inwerking getreden Nederland. Uit de Kamerstukken (Parlement van Nederland) gaat het systeem ervan uit dat de gedachte is dat de echtgenoten gezamenlijk gerechtigd worden tot hetgeen waartoe hun inspanningen tijdens het bestaan van het huwelijk hebben geleid.² Het gaat hier dus erom dat de gemeenschap bestaat uit wat men samen heeft opgebouwd.

2. De 50% maatstaf bij verkrijging (zaaksvervanging en vergoeding)

Artikel 1:95 BW geeft aan welke goederen die staande het huwelijk gekocht worden binnen of buiten de wettelijke gemeenschap van goederen vallen.

- In **lid 1** staat: “Een goed dat een echtgenoot anders dan om niet verkrijgt, blijft buiten de gemeenschap, indien het bij de verkrijging voor meer dan de helft van de tegenprestatie ten laste van zijn eigen vermogen komt. Voor zover de tegenprestatie ten laste van de gemeenschap komt, is de echtgenoot gehouden tot een vergoeding aan de gemeenschap. Het beloop van de vergoeding wordt bepaald overeenkomstig artikel 87 leden 2 en 3.”
- In **lid 2** wordt aangegeven: “Indien een goed tot de gemeenschap gaat behoren en een echtgenoot bij de verkrijging uit zijn eigen vermogen aan de tegenprestatie heeft bijgedragen, komt deze echtgenoot een vergoedingsvordering toe, waarvan het beloop overeenkomstig artikel 87 leden 2 en 3 wordt bepaald”.

Volgens de hoofdregel (art. 1:94 lid 2) behoren goederen die tijdens het huwelijk worden verkregen tot de wettelijke gemeenschap van goederen. Artikel 1:95 behandelt de kwestie van zaaksvervanging en regelt tevens de vergoedingsrechten voor het vermogen dat door deze zaaksvervanging is verminderd. Deze regeling sluit aan bij het uitgangspunt van de wettelijke gemeenschap van goederen, namelijk dat inkomsten verkregen tijdens het huwelijk tot de gemeenschap behoren. Het komt erop neer dat als een goed wordt aangekocht en ervoor betaald wordt voor meer dan de helft uit het eigen vermogen van een echtgenoot dan behoort dat goed tot het eigen vermogen van die echtgenoot. Als het ander deel van het geld voor de aankoop van het goed uit het gemeenschapsvermogen komt heeft de gemeenschap een vordering op het eigen vermogen van die echtgenoot (artikel 1: 87 BW). Dus die echtgenoot gaat uit zijn eigenvermogen moeten betalen aan het gemeenschapsvermogen. Dit is ook omgekeerd van toepassing.

Voorbeeld 5: Vermogensindeling bij gemengde financiering van aankopen binnen het huwelijk met meer dan 50% uit eigen vermogen.

A en B zijn gehuwd. A koopt een woning van USD 80.000, - waarvan hij USD 45.000, - betaald vanuit zijn eigen vermogen (meer dan de helft artikel 1:95 BW) en USD 35.000, - uit gelden van de gemeenschap. Dan behoort de aangekochte woning tot het eigen vermogen van A. De

² Kamerstukken 33987

gemeenschap heeft een vordering op A ter waarde van USD 35.000,- (of meer ingeval de woning in waarde stijgt volgend artikel 1:87 BW)

Voorbeeld 6: Vermogensindeling bij gemengde financiering van aankopen binnen het huwelijk met meer dan 50% uit gemeenschapsvermogen

A en B zijn gehuwd. A koopt een woning van USD 80.000,- waarvan hij USD 35.000,- betaald met zijn eigen vermogen (minder dan de helft) en USD 45.000,- uit gelden van de gemeenschap. De aangekochte woning behoort tot de gemeenschap en A heeft een vordering op de gemeenschap ter waarde van USD 35.000,- (of meer ingeval de woning in waarde stijgt volgend artikel 1:87 BW)

Voorbeeld 7: Vermogensindeling bij gemengde financiering van aankopen binnen het huwelijk met meer dan 50% uit een lening

A en B zijn gehuwd. A koopt een woning van USD 80.000,- waarvan hij USD 35.000,- betaald met zijn eigen vermogen (minder dan de helft) en voor die USD 45.000,- een lening neemt bij de bank. Die USD 45.000,- die A leent bij de bank tijdens het huwelijk is een schuld van de gemeenschap. Het geleend geld valt in de gemeenschap. De aangekochte woning behoort tot de gemeenschap en A heeft een vordering op de gemeenschap ter waarde van USD 35.000,- (of meer ingeval de woning in waarde stijgt volgend artikel 1:87 BW).

Met de onder 1 t/m 7 gegeven voorbeelden heb ik alleen willen aangeven als een goed of schuld in de gemeenschap valt of behoort tot het eigen vermogen van een der echtgenoten. Let wel, als het dus om een woning gaat kan de woning wel op naam van A staan, maar toch vallen in de gemeenschap. Verder wordt er in dit kader geen uitspraak gedaan over wie aansprakelijk is voor de schuld, op wie de schuld verhaald moet worden of wie het moet dragen (draagplicht).

3. Wijziging van het moment van de ontbinding van de gemeenschap

In **artikel 175** van het huidig BW is aangegeven dat:

De gemeenschap wordt van rechtswege ontbonden:

- a. door het eindigen van het huwelijk;
- b. door scheiding van tafel en bed;
- c. door een vonnis dat de gemeenschap opheft;
- d. door opheffing bij latere huwelijkse voorwaarden.

In al deze genoemde gevallen is er tussenkomst van de rechter nodig om tot de ontbinding van de gemeenschap te geraken.

In het nieuwe BW is de volgende wijziging opgenomen m.b.t de ontbinding van de gemeenschap.

Artikel 1:99 BW

1. De gemeenschap wordt van rechtswege ontbonden:
 - a. in geval van het eindigen van het huwelijk door overlijden: op het tijdstip van overlijden;
 - b. in geval van beëindiging van het huwelijk door echtscheiding: **op het tijdstip van indiening van het verzoek tot echtscheiding;**

- c. in geval van scheiding van tafel en bed: **op het tijdstip van indiening van het verzoek tot scheiding van tafel en bed;**
 - d. in geval van opheffing van de gemeenschap door een beschikking: **op het tijdstip van indiening van het verzoek tot opheffing van de gemeenschap;**
 - e. in geval van vermissing en een daarop gevolgd huwelijk: op het tijdstip waarop de beschikking, bedoeld in artikel 417 lid 1 in kracht van gewijsde is gegaan;
 - f. in geval van opheffing bij latere huwelijkse voorwaarden: op het tijdstip, bedoeld in artikel 120 lid 1.
- 2 De ontbinding van de gemeenschap door indiening van een verzoek als bedoeld in **lid 1 onder b, c en d** kan aan derden die daarvan onkundig waren slechts worden tegengeworpen, indien het desbetreffende verzoek **ingeschreven was in het huwelijksgoederenregister**, bedoeld in artikel 116.
- 3 Indien vast komt te staan dat een verzoek als bedoeld in lid 1 onder b, c en d niet meer kan leiden tot echtscheiding, scheiding van tafel en bed en opheffing van de gemeenschap door een beschikking, **herleven van rechtswege alle gevolgen van de gemeenschap, alsof er geen verzoek was ingediend, tenzij zich inmiddels een andere grond voor ontbinding heeft voorgedaan.** Nochtans wordt de geldigheid van rechtshandelingen die zijn verricht tussen het tijdstip van indiening van het verzoek en het tijdstip waarop komt vast te staan dat het verzoek niet meer tot het in de eerste volzin bedoelde gevolg kan leiden, beoordeeld naar het tijdstip van de handeling.
- 4 Tezamen met een verzoek als bedoeld in lid 1 onder b, c of d kan reeds overeenkomstig titel 7 van Boek 3 een vordering worden ingesteld tot verdeling van de gemeenschap, tot gelasten van de wijze van verdeling en tot vaststelling van de verdeling, telkens voor het geval de gemeenschap wordt ontbonden.

In **artikel 1: 99 lid 1** onder b, c en d BW is aangegeven dat de gemeenschap van rechtswege wordt ontbonden op het tijdstip van indiening van het verzoek tot echtscheiding, scheiding van tafel en bed en opheffing van de gemeenschap door een beschikking. Dus de ontbinding vindt reeds plaats bij het indienen van het verzoek. Verder geeft lid 2 aan dat het verzoek (tot echtscheiding, scheiding van tafel en bed en opheffing van de gemeenschap door een beschikking) ingeschreven moet worden in het huwelijksgoederenregister. Dit is een verplichting omdat ingeval dat niet is gebeurd het wel consequenties kan hebben naar derden toe (derden bescherming). Let wel de (huwelijks) gemeenschap is ontbonden, maar het huwelijk nog niet. Voor de ontbinding van het huwelijk moet de rechter nog een uitspraak doen (artikel 1: 149 BW).

Ingeval de echtgenoten besluiten niet verder te gaan met de scheiding dan treedt lid 2 in werking, die aangeeft dat van rechtswege alle gevolgen van de gemeenschap herleven, alsof er geen verzoek was ingediend.

Het is dus te verwachten dat de Griffie van het Kantongerecht het huwelijksgoederenregister dient bij te houden omdat de datum van indiening van het verzoek heel belangrijk is ook ten behoeve van derden. Verder moeten partijen bij het indienen van het verzoek een afschrift uit het huwelijksgoederenregister ontvangen met de nodige informatie.

Ook is het belangrijk te weten dat bij de ontbinding, de boedelmenging van **artikel 1:94 lid 2 BW** ophoudt te bestaan. Wanneer een der echtgenoten na de indiening van het verzoek een goed aankoopt behoort dat goed die echtgenoot alleen toe.

Conclusie

Er kan geconcludeerd worden dat na 1 mei 2025 er sprake zal zijn van een beperkte gemeenschap van goederen. Dit wordt rechtvaardiger geacht, aangezien de gedachte is dat de echtgenoten gezamenlijk gerechtigd worden tot hetgeen ze samen hebben opgebouwd tijdens het bestaan van het huwelijk. Er zijn meerdere gemeenschappen met hun eigen spelregels. Op basis van de meerdere gemeenschappen is het belangrijk om na te gaan in welke gemeenschap vermogens of schulden terecht komen en als er sprake is van een vordering op het ander vermogen. Verder vindt de ontbinding van de huwelijksgemeenschap plaats op het moment van het indienen van het verzoekschrift tot echtscheiding, scheiding van tafel en bed en opheffing van de gemeenschap door een beschikking. Op dat moment eindigt ook de boedelmening.

Ik hoop hiermee enig inzicht te hebben in hetgeen in het nieuw Surinaams BW is opgenomen m.b.t de nieuwe wettelijke gemeenschap van goederen, het bestuur van de goederen en het moment van de ontbinding van de wettelijke gemeenschap.

Mr. Michel Boetius, MBA.
(email: mboetius@yahoo.com)

Bronnen:

- J. de Boer, *Het nieuw BW overzee. Afwijkingen in het BW van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de BES-eilanden en Suriname ten opzichte van het Europees-Nederlandse BW (Monografieën BW nr. A31)*, Deventer: Wolters Kluwer 2019.
- J. de Boer, W.D. Kolkman & F.R. Salomons, Mr. C. Assers *Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. 1. Personen- en familierecht. Deel II. Huwelijk, geregistreerd partnerschap en ongehuwd samenleven*, Deventer: Wolters Kluwer 2016.
- W.D. Kolkman & F.R. Salomons, Mr. C. Assers *Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht. 1. Personen- en familierecht. Deel II. Huwelijk, geregistreerd partnerschap en ongehuwd samenleven*, Deventer: Wolters Kluwer 2023
- M.J.A. van Mourik & F.W.J.M. Schols, *Relatievermogensrecht*, Deventer: Wolters Kluwer 2021.
- A.J.M. Nuytinck, *Naar een beperkte gemeenschap van goederen voor het gehele Koninkrijk der Nederlanden*, feestbundel ter gelegenheid van 25 jaar Faculteit der Rechtsgeleerdheid, Boom Jurische Uitgevers, Den Haag, 2014, 261- 267
- Kamerstukken 33987
- Burgerlijk Wetboek Curaçao
- Burgerlijk Wetboek Nederland
- (Nieuw) Burgerlijk Wetboek van Suriname
- HR 3 november 2006, NJ 2008/258
- HR 30 maart 2012, NJ 2012/407
- HR 7 december 2012, NJ 2013/141